

„Będziemy Polakami”

Film dokumentalny 47'02“

Rok produkcji 2022

PRODUCENT : Fundacja movart

Scenariusz: **Joanna Zając**

Reżyseria : **Mirosław Krzyszkowski, Joanna Zając, Marek Zając**

Film dokumentalny pt. "Będziemy Polakami" to historia rodziny Goetzów-Okocimskich, którzy przybyli do Galicji w połowie XIX wieku. Ci Niemcy z pochodzenia, a Polacy z wyboru, byli twórcami i właścicielami słynnego Browaru Okocim; prowadzili także szeroką działalność na rzecz rozwoju społecznego, kulturowego i politycznego kraju, który szczególnie dużo zawdzięcza im w czasie rodzącej się niepodległości.

Losy Goetzów-Okocimskich nieodłącznie spletały się z historią Polski - wiele w nich pięknych momentów, ale nie brak także tragicznych zwrotów akcji.

Dokument filmowy pt. „Będziemy Polakami” jest oparty na wątkach biograficznych **związanych z życiem najmłodszego z rodu Goetzów – Antoniego Jana Goetza-Okocimskiego, które stanowią wybitny, historyczny przykład pracy na rzecz Polski i wzmacniania tożsamości narodowej w oparciu o wyrazisty system patriotycznych i katolicko-społecznych wartości.**

W 1920 roku Antoni zaciągnął się w szeregi Wojska Polskiego, by wziąć udział w walce przeciwko bolszewikom. Kiedy szczęśliwie wrócił z frontu, jego rodzice ufundowali - zachowaną do dzisiaj - kapliczkę poświęconą św. Antoniemu. Wkrótce Antoni jako Prezes Rady Nadzorczej Spółki Akcyjnej „Jan Goetz. Okocimski Browar i Zakłady Przemysłowe SA” zaczął zarządzać rodzinnym browarem, z którego nawet podczas wielkiego kryzysu i wbrew rachunkowi ekonomicznemu nie zwolnił robotników. Podobnie, jak ojciec i dziadek, pełnił wiele funkcji społecznych, by wspomnieć tylko jego działalność w Radzie Gromadzkiej, Radzie Szkolnej i Gminnej. Współtworzył także organizacje, które wpłynęły na rozwój ekonomiczny i społeczny regionu – m.in. Małopolskie Towarzystwo Rolnicze i Towarzystwo Ekonomiczne. Utrzymywał ochronkę i przyzakładowy szpital, odnowił lokalną plebanię. Przyznawał stypendia uzdolnionej młodzieży. Prowadził działalność filantropijną. Podjął wreszcie wyzwanie reprezentowania społeczeństwa polskiego w Sejmie. Zawsze pozostał wierny swoim konserwatywnym przekonaniom i chrześcijańskim wartościom. Za zasługi dla Kościoła otrzymuje godność szambelana papieskiego. W działalności na rzecz rozwoju katolicyzmu wspierała go zawsze żona; również ją odznaczono orderem papieskim.

Począwszy od 1938 roku do Antoniego przychodziły anonimowe listy, prawdopodobnie wysyłane przez gestapo, w których był on wzywany do przyznania się do niemieckich korzeni i tym samym wyrzeczenia się związków z Polską. Goetz-Okocimski jednak czuł się zawsze Polakiem i nie zamierzał ulegać groźbom. We wrześniu 1939 roku, uciekając przed zbliżającymi się oddziałami niemieckimi, opuścił wraz z rodziną ukochaną Polskę. Przedostał się do Francji, potem do Wielkiej Brytanii, gdzie służył w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie. Następnie pełnił funkcję sekretarza Polskiego Czerwonego

Krzyża w Londynie, a po wojnie – sekretarza Towarzystwa Pomocy Polakom. Zmarł w Kenii, gdzie został też pochowany. Staraniem mieszkańców ziemi brzeskiej jego prochy zostały w 2017 roku sprowadzone do kraju i pochowane w rodzinnym grobie w Okocimiu. W ten sposób Antoni Goetz wrócił do Polski, którą zawsze uznawał za swoją jedyną, umiłowaną Ojczyznę i której wiernie służył przez całe s życie, nie wahając się zapłacić za to niemałą cenę.